

ARQUEOLOGIA PROHIBIDA

IV

LES INQUIETANTS FIGURES D'ACÁMBARO

Waldemar Julsrud era un jove alemany, culte i inquiet, que va arribar a Mèxic fugint dels horrors de la primera guerra mundial. Allí es va dedicar als negocis i va arribar a fer fortuna.

Un dia, en el transcurs d'un passeig a cavall, va ensopegar amb unes petites figures d'argila, mig desenterrades per les pluges prop del poblat d'Acámbaro, al sud-est de l'estat de Guanajuato i a menys de 300 quilòmetres de Mèxic.

Entusiasmada pel que semblaven ser restes d'una cultura prehistòrica fins aleshores desconeguda, fa un tracte amb un dels seus peons, li donarà un "peso" per cada figureta que aconseguirà desenterrar.

Dia rere dia, el peó es presenta amb una nova peça. Al començament, màscares, vasos ceràmics o figures d'homenets en posicions rituals. Poc a poc, però, van anar apareixent unes figures del que són inequívocament, dinosaures.

Dintre de la col·lecció s'hi varen trobar sis cranis humans deformats. Un altre de mamut. I també s'hi trobaren algunes dents, que el doctor George Simpson, paleontòleg de l'American Museum of Natural History, va analitzar el 1955, identificant-los com a pertanyents a un *Equus conversidans* Owen, un cavall desaparegut en el Pleistocè.

La primera investigació feta per un arqueòleg professional va ser la del doctor Charles C. DiPeso el 1952. DiPeso plantejava als seus directius de l'Amerind Foundation, que no es podia parlar de frau només perquè a la col·lecció s'hi trobessin figures que representaven dinosaures del Mesozoic, i que era necessari fer-hi una investigació en tota regla abans de descartar qualsevol explicació.

El 1954 el govern mexicà hi envià quatre arqueòlegs ben coneguts a investigar. Un indret diferent, però proper, fou seleccionat i van començar una meticulosa excavació. Trobaren nombrosos exemplars de figures similars i conclouren que la troballa era autèntica. Malgrat això, tres setmanes més tard en un reportatge declararen que la col·lecció era una estafa per la "fantàstica representació d'homes i dinosaures junts". Què havia passat?.....

El 1955 Charles Hapgood, un respectat professor d'antropologia de la Universitat de New Hampshire, va portar a terme una investigació que incloïa una extensa datació de radiometria. El seu treball va ser recolzat per Earl Stanley Gardner, antic procurador de

districte a Los Angeles, California. En ser preguntat Hapgood respongué que s'havia excavat fins i tot a sota de la casa del cap de la policia local, construïda 25 anys abans de l'arribada de Julsrud. El resultat foren 43 peces més del mateix tipus, inclosos dinosaures. Tres proves de radiocarboni foren efectuades per talps d'Incorporated de Nova Jersey donant dates de 1600 aC i 1110 aC.

Divuit exemplars foren posats a prova de termo luminescència per la Universitat de Pensilvania, tots donaren dates d'aproximadament 2500 aC. aquests resultats foren retirats subseqüentment quan es va saber que algunes de les figures eren de dinosaures.

El 1990 una investigació dirigida per Neal Steedy, i un arqueòleg que feia treballs contractuals pel govern mexicà, escolliren de manera arbitrària un indret considerablement allunyat del de Julsrud. Només trobaren peces de ceràmica però cap figureta. Encarregaren proves de radiocarboni d'algunes mostres de la col·lecció de Julsrud, les quals donaren un resultat de 4000 anys per un rostre humà i 1500 per un dinosaure.

Els arqueòlegs i científics, però, obviant els resultats d'aquestes proves, titllen les figures d'Acámbaro directament de frau, argumentant que els homes i els dinosaures no podien haver coexistit. Al menys això és el que diu la historiografia oficial.

